

Forslag til folketingsbeslutning om bevarelse af cirkusbygningen i København.

Fremsat den 29. maj 1974 af *Poul Boeg, Birgit Fjelde, Børge Johansen, Melchior og Lena Pedersen.*

Folketinget opfordrer regeringen til snarest, gerne i samarbejde med Københavns kommune eller hovedstadsrådet, at under-

søge mulighederne for at bevare cirkusbygningen i København.

Bemærkninger til forslaget.

Baggrunden for dette forslag vil være velkendt fra pressedebatten, se senest et indlæg i Berlingske Tidende d. 15. maj 1974.

I et kort resumé er situationen den, at cirkusbygningen tilhører stormagasinet Anva, at den kun er udlejet til Benneweis til 1. oktober 1974, at det er usikkert, om et lejemål vil blive fornyet, at Anva søger at sælge bygningen, at Benneweis angiveligt ikke er i stand til at betale denne pris, samt at et salg til anden side indebærer risiko for nedrivning.

Centrum-demokraterne er af den opfattelse, at Cirkus — både aktiviteten og bygningen — bør bevares. Kulturminister Nathalie Lind skriver da også i forordet til Cirkus Benneweis' program: „Cirkus vil vi fortsat have.“ Desuden er der her tale om en væsentlig turistattraktion, der årligt tiltrækker tusinder af provinsboer og udlændinge. Endelig er cirkusbygningen en del af det københavnske miljø — noget, der hører med til byen ligesom Tivoli.

Forslagsstillerne er opmærksom på, at det kan være vanskeligt at finde en løsning på denne gode sag, men vil dog pege på følgende muligheder: Stat og/eller kommune kunne købe bygningen og på overkommelige vilkår leje den ud til Benneweis. Skatteborgerne ville antagelig synes, at pengene var godt anvendt, thi der ville jo ikke være tale om en driftsudgift, men om en anlægsudgift til erhvervelse af fast ejendom, som, i kraft af huslejen, ville give

et årligt afkast. Det offentlige årlige udgift ville være begrænset til forskellen mellem købesummens forrentning og den leje, der kunne opnås fra Cirkus Benneweis og evt. andre lejere, f.eks. ved bygningens brug som biografteater.

Man kunne også tænke sig bygningen fredet. Det lader sig ganske vist ikke gøre efter gældende ret, der kun tillader fredning af bygninger, som er mindst 100 år gamle. Cirkusbygningen mangler 12 år i at opfylde denne betingelse. Men en bygnings karakter kunne måske også være et element i det bevaringsværdige, og er regering og folketing positivt stemt, kunne den fornødne lovændring vel hurtigt gennemføres.

Endelig kunne vedtagelsen af en bevarende kommunal byplan redde bygningen. Da der, iflg. pressedebatten, er kræfter i borgerrepræsentationen, som er positivt indstillet heroverfor, samt da sagen har perspektiver, der rækker ud over det kommunale plan, synes det naturligt, hvis regeringen foretog et sonderende initiativ over for Københavns kommune, ligesom der kunne være grund til at inddrage hovedstadsrådet i eventuelle forhandlinger.

Centrum-demokraterne håber meget, at sagen kan komme til behandling og afgørelse trods den sene forelæggelse, thi som det vil ses, kan det meget vel blive for sent, medmindre der tages et ret omgående initiativ.